

EDITOR'S FOREWORD

The 12th issue of *Hortus Semioticus* is a general one covering a wide range of topics in semiotics. As a semiotic journal of the students, by the students, and for the students, *Hortus Semioticus* seeks to serve as a venue for the disciples of the discipline, which is both new and eternal (if we trace it back to Hippocrates and consider its history as a modern discipline), to present and investigate the meaning phenomena around them. As “semiotics is in principle the discipline studying everything which can be used in order to lie” (Eco 1976: 7), the discipline allows its students to explore a multilayered, meaningful world, which is a symbolic entity behind what is represented before us, for example, a movie character, a piece of music, a filmic representation of a cosmic phenomenon, or an advertisement. Together then, in the following pages, let's delve into this world.

The first article, “Semiotic Perception of Cuteness in Groggu” by **Juan Sebastián Zamudio González**, concerns the filmic representation of cuteness in the case of Groggu, or Baby Yoda, in the Star Wars series, from the perspective of Konrad Lorenz's idea of *Kindchenschema*. The article delves into the meaning-making process of visual and non-verbal expressions in the series, *The Mandalorian* (2019), and further elaborates the position of cuteness in the whole *Star Wars* franchise as an attractor of audiences while amplifying the influence of its story world in modern culture. From a zoosemiotic perspective, the author tries to conceptualise the narrative and communicative power of cuteness of the appearance and behaviours of Groggu and its relationship between the protagonist, Din Djarin. He concludes by pointing out that after years of constructing Master Yoda as a wise, admirable figure, Baby Yoda has become a new, attractive selling point pinning down cuteness, which sheds light on related phenomena in the cultural industry.

The second text, **Sebastián Nabón Hernández's** article “Covert Intermediality between Poetry and Music: *...il remoto silenzio* (2002) for Violoncello Solo by Graciela Paraskevaídís” focuses on the intricate relationship between music and poetry in the case of Graciela Paraskevaídís' Violoncello solo *...il remoto silenzio*. Music and poetry have been sister arts that have a long history of intertwining with each other, which allows us to understand the intermedial relationships between them. Hinging around the concept of covert intermediality, the article centres on the elements in *...il remoto silenzio* and stresses upon the poetic origin of it, and further constructs the relation between the two art forms from the perspective of paradigmatic distribution and syntagmatic relationships. As the conclusion, the author points out that silence is transformed from negation to affirmation through an existentialist path as a way of fighting against silencing, leading to a broader discussion on intermediality between music and poetry.

“Functioning of Intersemiotic Translation Operations on the Theoretical Representation of a Black Hole to the Cinematographic Presentation” by **Joaquin Mendoza** is the third piece in this issue. The article investigates an interesting topic for contemporary times. While black holes and their enigmatic presence are a topic among the public, they cannot be observed directly by the masses. Therefore, any representation of black holes should both conform itself to scientific discourses and present itself before the popular imagination. The tension between these two kinds of discourse is the main theme the article aims to delve into, and is well elaborated in the case of Christopher Nolan’s film *Interstellar* (2014). By taking the film as an example, the author points out that the representation of black holes in cinema features intersemiotic translation between different sign systems, which can be dissected into different levels of textual construction. The author concludes that the intersemiotic translation process of representations of scientific objects demonstrates that these textual entities may again influence the process of meaning-making and the scientific discourse in return.

The final article, “Intertextuality in Multimodal Advertising Discourse” by **Nora Lapinskaitė** is a case study on how advertisements convey their message to audiences, which is exemplified via IKEA’s commercial *Let’s Relax* (2016). From a Lotmanian perspective, the article seeks to analyse intertextuality in multimodal advertising discourses by stressing the notion of the texts within the text. The intersection of various texts in the advertisement shows the constant dynamics of textual processes within the media sphere that generate new meanings and reconfigure old ones. The article also focuses on audience engagement, which is another significant aspect of advertising. The author remarks that a Lotmanian understanding of the multimodal discourse in advertisements reveals a new perspective for researching intertextuality.

Apart from the four articles, this issue also features two interviews. The first one is between **Evipides Zantides** and **Siiri Tarrikas**. In the interview, Zantides shares his experiences of how he met semiotics in the course of studying graphic communication, and the application of semiotics in practice. He also elaborates on specific terms that are related to his work and draws upon various examples to illustrate these ideas. Furthermore, the scholar details the intrinsic relationship between semiotics, graphic design, and marketing. The exchange of ideas between Tarrikas and Zantides likewise highlights the future of visual communication and how semiotics plays a part in it. The second interview, which was held between **Eero Tarasti** and **Sebastián Nabón**, focuses on Tarasti’s academic tracks of being a semiotician and further addresses how musical semiotics differentiates itself from musicology. Moreover, Tarasti also briefly discusses the role of silence in both music and post-colonial resistance movements in general.

This issue was edited by **Hongjin Song**, **Eleni Alexandri**, and **Andrew Mark Creighton** with the assistance of Katre Pärn and Nelly Mäekivi. The *Hortus Semioticus* editorial board consists of Andrew Mark Creighton, Eleni Alexandri, Katre Pärn, Nelly Mäekivi, Hongjin Song, Siiri Tarrikas, Andrea Barone Renolfi, Ingrid Udeküll, Tshinar-Kristi Shahmardan, and Sebastián Nabón.

Special thanks go to the reviewers and language editors, whose hard work has been fundamental to this issue's success. Many thanks to Ott Puumeister, Silver Rattasepp, Mark Mets, James Augustus Bacigalupi IV, Nordic Association for Semiotic Studies, and Cyprus Semiotics Circle. Special thanks to **Andreas Panayi** for the cover art of this issue.

References

Eco, Umberto 1976. *A Theory of Semiotics*. Bloomington, London: Indiana University Press.

Toimetajate eessõna

Käesolev, *Hortus Semioticuse* 12. number on väga eripalgelise sisuga üldnumber. Üliõpilaste uurimusi avaldava ja üliõpilaste poolt toimetatud semiootilise ajakirjana püüab *Hortus Semioticus* olla kohaks, kus uurida ja avaldada selle ühtaegu noore ja eaka valdkonna (kui selle ajalugu tagasi viia Hippokrateseni) abil meid ümbritsevaid tähendusnähtusi. Kuna "semiootika on põhimõtteliselt distsipliin, mis uurib kõike, mida saab kasutada valetamiseks" (Eco 1976: 7), pakub see valdkond oma õpilastele uurimiseks mitmekihilist, tähendusrikast maailma, sümboolset maailma, mis on meid ümbritsevate representatsioonide, olgu nendeks filmitegelased, muusikapalad, kosmiliste nähtuste filmikujutised või reklaamid, taga. Selle numbri alljärgnevatel lehekülgedel saame koos sellesse maailma sukelduda.

Numbri esimeses artiklis "Nunnususe semiootiline tajumine Grogu näitel" uurib **Juan Sebastián Zamudio González** nunnususe kinematograafilist kujutamist *Tähesõdade* sarja Grogu ehk Beebi Yoda näitel Konrad Lorenzi *Kindchenschema* kaudu. Artiklis käsitletakse visuaalsete ja mitteverbaalsete väljenduste tähendusloomeprotsessi sarjas *The Mandalorian* (2019) ning täpsustatakse nunnususe rolli vaatajaskonna ligimeelitajana *Tähesõdade* frantsiisis kui kaasaegses kultuuris üldisemalt. Autor püüab kontseptualiseerida zoosemiootilisest vaatenurgast nunnususe narratiivset ja kommunikatiivset jõudu Grogu välimuse ja käitumise puhul ning tema suhetes peategelase Din Djariniga. Lõpetuseks juhib autor tähelepanu sellele, kuidas pärast seda, kui meister Yodat on aastaid kujutatud targa ja imetlusväärse, on nunnust Beebi Yodast saanud uus ja atraktiivne müügiargument, heites valgust teistele sarnastele nähtustele kultuuritööstuses.

Teine, **Sebastián Nabón Hernández** artikkel "Varjatud intermeedialisus luule ja muusika vahel: Graciela Paraskevaídise "... *il remoto silenzio*" (2002) soolotšellole" keskendub muusika ja luule keerulisele suhtele Graciela

Paraskevaidise teoses “... *il remoto silenzio*”. Muusika ja luule on põimunud ajalooga sõsarkunstid, mis aitab mõista nendevahelisi intermeedialisi suhteid. Varjatud intermediaalsuse kontseptsiooni abil uurib artikkel “... *il remoto silenzio*” elementide poeetilist päritolu ning konstrueerib kahe kunstiliigi vahelisi suhteid paradigmaatilise jaotuse ja süntagmaatiliste suhete vaatenurgast. Kokkuvõtteks toob autor välja, kuidas vaikus muundub eitusest jaatuseks läbi eksistentsialistliku tee, läbi vaigistamise vastu võitlemise, mis viib laiemale diskussioonini muusika ja luule intermediaalsuse üle.

Joaquin Mendoza käsitleb artiklis “Musta augu teoreetilise mudeli intersemiootiline tõlge kinematograafiliseks representatsiooniks filmis *Tähtedevaheline*” tänapäevast ja huvitavat teemat. Ehkki mustad augud on laiemale avalikkusele tuttavad, ei ole nad vahetult vaadeldavad, mistõttu peaks nende kinematograafiline kujutamine vastama ühtaegu teaduslikule käsitlusele ning rahva ettekujutusele. Nende kahe diskursuse vaheline pinge on peamine teema, millesse artikkel püüab süveneda, võttes vaatluse alla musta augu kujutamise Christopher Nolani filmis *Tähtedevaheline* (2014). Autor osutab, et mustade aukude kujutamine kinos on intersemiootiline tõlge erinevate märgisüsteemide vahel, mida on võimalik lahata teksti erinevatel tasanditel. Sellest järeldatakse, et teaduslike objektide intersemiootiline tõlge näitab, et need üksused võivad taas siseneda tähendusloomeprotsessi ning imbuda teaduslikku diskursusesse.

Numbri viimane artikkel, **Nora Lapinskaitė** „Intertekstuaalsus multimodaalses reklaamidiskursuses kui kultuurisemiootika objekt: IKEA reklaami „Let’s Relax” juhtumiuuring” uurib, kuidas reklaamid oma sõnumit vaatajaskonnale edastavad, kasutades selleks Juri Lotmani tekst-tekstis kontseptsiooni. Selle abil uuritakse, kuidas toimib intertekstuaalsus multimodaalses reklaamidiskursuses. Erinevate tekstide lõikumine IKEA reklaamis näitab, kuidas meediasfääris toimub pidevalt vanade tähenduste ümberkonfigureerimine ja uute loomine. Autor osutab seejuures, et lotmanlik arusaam avab intertekstuaalsuse uurimiseks uue vaatenurga.

Lisaks neljale artiklile on selles numbris ka kaks intervjuud. Esimene neist on **Siiri Tarrikase** intervjuu **Evripides Zantidesega**. Intervjuus räägib Zantides, kuidas ta graafilise kommunikatsiooni õppimise käigus tutvus semiootikaga ning jagab oma kogemusi semiootika rakendamisest praktikas. Ta selgitab ja näitlikustab ka oma töös olulisi termineid ning kirjeldab semiootika, graafilise disaini ja turunduse vahelisi seoseid. Zantidese jagab ka mõtteid visuaalse kommunikatsiooni tulevikust ja sellest, millist rolli võiks semiootika selles mängida.

Sebastián Nabóni intervjuu **Eero Tarastiga** keskendub Tarasti akadeemilistele teekonnale, uurides ka seda, kuidas muusikasemiootika eristab end muusikateadusest. Lisaks käsitleb Tarasti põgusalt ka vaikuse rolli nii muusikas kui ka postkolonialistlikes vastupanuliikumistes üldiselt.

Numbri toimetajateks on **Hongjin Song**, **Eleni Alexandri** ja **Andrew Mark Creighton**. Neid aitasid Katre Pärn and Nelly Mäekivi. Toimetuskoleegiumis on Andrew Mark Creighton, Eleni Alexandri, Katre Pärn, Nelly Mäekivi, Hongjin Song, Siiri Tarrikas, Andrea Barone Renolfi, Ingrid Udeküll, Tshinar-Kristi Shahmardan, and Sebastián Nabón.

Tänuks ka retsensentidele ja keeleteoimetajatele nende olulise panuse eest. Samuti tänane Ott Puumeisterit, Silver Rattaseppa, Mark Metsa, James Augustus Bacigalupi IV-t, Põhjamaade Semiootikaseltsi ja Küprose Semiootika Ringi. Samuti suured tänuks **Andreas Panayile** seekordse illustratsiooni ja kaanekujunduse eest.

Kasutatud kirjandus

Eco, Umberto 1976. *A Theory of Semiotics*. Bloomington, London: Indiana University Press.